

Zbyňka Linhart znám už desítky let. *Potkávali jsme se ve škole, já jsem byl učitel, on žák, spolupracovali jsme v OF, pak jsme byli kolegy v zastupitelstvu i v radě města. Mohl jsem si proto dovolit požádat ho v souvislosti s jeho kandidaturou do Senátu o rozhovor. Nečekejte žádné vzletné fráze, za Zbyňkem stojí především výsledky jeho dvanáctileté práce starosty Krásné Lípy. Pokud můžete srovnat to, jak vypadala Krásná Lípa dříve a jaká je dnes, vidíte to sami: městečko jen vzkvétá.*

Podívejme se tedy blíže na Zbyňka a jeho názory na věci k a děje kolem nás.

Mgr. Karel Jarolímek

Je ti 45 let, jsi svobodný bezdětný strojní inženýr a jsi stále v práci?

Ano, práce mi je koníčkem a nějak jsem do toho zaplul a neměl čas na sebe a najednou je to dvacet let.

Ale snad jen nepracuješ, přece musíš občas také trochu vypustit.

To jo, už od 18 let cestuji, jak to jde a tak občas vezmu stan, spacák, auto a ujedu anebo koupím levnou letenku a uletím. Sám, s partnerkou či s kamarády, většinou dost nadivoko. A ono kupodivu to lze poměrně dobře a levně. V zásadě všude mimo Evropu je docela levně, když člověk není náročný a nenechá se zlákat pohodlností. A rekreačně sportuji. Kolo, tenis, florbal, turistika, lyžování. Ale není moc času.

Víme, že dost cestuješ, a to člověku asi dost přináší, když poznává jiná místa.

Na cestách jsem sbíral vždy spousty inspiraci pro svoji práci. Člověk získává přehled, nadhled a odstup. Vidí věci v jiných měřítkách. Ale už nemám tolik času. Například na konci devadesátých let jsem získával inspiraci ve věci fungování národních parků.

No, dobře, k tomu se ještě třeba někdy dostaneme. Jak jsi začínal ve veřejném životě?

Tehdy jsem to tak určitě nebral, byl jsem mladý ochránce přírody a turista, vlastně ještě dítě, tehdy jsme dělali řadu aktivit ve městě a okolí, v přírodě. Později, to bylo v létě 1989, jsme založili mládežnický klub mimo SSM a dělali řadu zajímavých akcí. A do toho přišel listopad 1989, který mě zastihl na vysoké škole. V tom období jsem vozil domů informace z Prahy a Liberce. A začal se ještě více angažovat.

To už jsme se potkali i v místě, v Občanském fóru, že?

Ano. A já byl hned na začátku roku 1990 jako mladý student kooptován do rady města. Na podzim jsem byl zvolen do zastupitelstva a rady města. A začal být opravdu veřejně činný. Přitom jsem později přešel na dálkové studium a začal pracovat v Technických službách města jako parťák prvních veřejně prospěšných prací a jakýsi zahradník. Později pak v oboru, který jsem studoval, ve firmě Topos.

Ale tvá skutečná práce v plném nasazení nastala až později?

Na podzim v roce 1994 jsem byl zvolen místostarostou města a začal jinak nastavovat hospodaření města, připravovat projekty, shánět dotace, kontaktovat lidi. Na této pozici jsem vydržel osm let. Přerušil jsem dočasně doktorandské studium ekonomie v na ČVUT Praha, a ta práce na radnici mě začala nesmírně bavit. Měl jsem a mám naštěstí okolo sebe dost schopných a pracovitých lidí.

Pamatuji, začalo to plynofikací, rozsáhlou teplofikací sídliště a výstavbou nových bytových domů na sídlišti. Ale v té době už jsi nedělal jen projekty, přece jen ses angažoval při vzniku Národního parku. Jak to bylo s tím?

Projektů se rozjelo hodně. Nejdříve jsme museli vyřešit největší problémy, alespoň základní infrastrukturu. Ale také splatit předešlé úvěry a vyřešit soudní spory z předchozího období. Pokud jde o vznik Národního parku České Švýcarsko, tak to jsme začali prosazovat hned po vzniku NP na saské straně začátkem devadesátých let mj. v rámci ochránců přírody. Až když jsem nastoupil na radnici, mohl jsem se tomu věnovat naplno. Přesvědčovali jsme obce, turisty, dobrovolné ochránce přírody, ale i ty státní. Mnozí říkali, že to území není tak hodnotné, jiní se báli možných různých následných omezení. Trvalo to dlouho.

Mnozí tě podezírají, že jsi plédoval pro Národní park účelově, abys získal sídlo do Krásné Lípy, nebylo to tak?

Ne, to nastalo až později, jako vedlejší efekt, díky osobním kontaktům a podpoře důležitých osobností. Ta byla ve Sněmovně nakonec téměř absolutní, pokud šlo o umístění sídla do našeho města, hlasovali téměř všichni pro, napříč stranami.

Takže v roce 2000 vznikl NP České Švýcarsko a mnozí jej dnes spojují s o.p.s. České Švýcarsko. Můžeš vysvětlit, jaký je mezi nimi rozdíl?

Po rozeběhnutí NP, což je státní instituce vzniklá ze zákona, jsme na podzim 2001 založili společně s tehdejším ředitelem NP Zdeňkem Patzeltem a Honzou Eichlerem obecně prospěšnou společnost se stejným názvem, tedy o.p.s. České Švýcarsko. Ta stále vytváří nadstavbu pro aktivity v území NP, které nedělá nebo nemůže národní park, dnes ale už i v daleko širším regionu, a to především díky našemu destinačnímu fondu, kam dnes patří velká část okresu Děčín. A zde je potřeba zmínit i stěžejní úlohu Marka Mráze, prvního ředitele organizace, který položil pevné základy aktivit, na kterých dnes celá organizace roste. Naše OPS se stala jednou z největších organizací svého druhu nejen v Ústeckém kraji. V Krásné Lípě na náměstí provozuje jediné celoroční velké informační středisko s expozicí a kinosálem v celém regionu. V dalších částech domu organizuje také mnoho dalších aktivit směrem k regionu, například provozuje i další infocentra. Účastníme se mezinárodních veletrhů, každodenně něco tvoříme, vydáváme, knihy, kalendáře, spousty tiskovin o regionu. Zapojujeme se do regionálních projektů s dalšími partnery. Náš roční rozpočet je dlouhodobě 20 – 30 mil. Kč z drtivé většiny ze získaných dotací. A vzhledem k názvu je pochopitelné, že řada lidí na první pohled zamění státní úřad – Správu NP České Švýcarsko a neziskovou organizaci České Švýcarsko. Ale ve většině nám jde o společnou věc, tak to snad až tak nevadí.

Někteří ti vyčítají, že řešíš úzce jen věci sobecky v Krásné Lípě, co bys na to odpověděl?

Především jsem starosta Krásné Lípy, za to jsem dobře placený, a tak samozřejmě dělám vše, co je dobré pro naše město. Zároveň ale právě například o.p.s. ČŠ jsme vedli jako regionální organizaci a její aktivity už od počátku takové jsou. Při vzniku NP jsem se také neangažoval úzce z hlediska města. V těchto směrech naopak často konám ne úplně a jen v zájmu našeho města. O.p.s. dělá řadu projektů pro obce v širokém okolí, např. mnoho let vyprávění o přemostění Šébru by nemohlo pokračovat, kdybychom nezajistili pro Jiřetín p. J. projektovou dokumentaci a další náležitosti.

A že prý nemáš zkušenosti s regionální politikou?

Už na konci devadesátých let jsem zasedal v Radě Euroregionu Nisa, to byla zlatá éra Euroregionu. A v té době jsem také byl členem Regionální koordinační skupiny Ústeckého kraje, která fungovala asi dva roky před ustanovením zastupitelstva kraje. To byli vždy dva

zástupci z okresu a já byl mezi nimi společně s přednostou okresního úřadu Jiřím Benediktem. Pak se o funkce dravě přihlásili jiní, ne každému šlo o prospěch regionu. Ať každý zhodnotí jejich tehdejší i dnešní počínání ve prospěch našeho regionu.

Prý nemáš dostatečné zkušenosti a kontakty, nepohybuješ se v politice. Je to tak?

Kontakty jsem měl skvělé a přátelil se s lidmi na nejvyšší úrovni. To ale ještě byli politici, za které jsem se nemusel stydět. Těch bohužel ubývá. Nedělalo mi problém domluvit schůzku našeho poslance či senátora s ministrem, i když jsem nechápal, jak je možné, že si to neumí domluvit sám. No, podle toho to také vypadalo. A koneckonců, kdo se jen malinko ohlédne, musí vidět, že Krásná Lípa je velmi často navštěvována významnými politiky, ministry, ale i třeba velvyslanci různých států. To by bylo bez kontaktů jen těžko možné.

Jaký názor máš na to, co se děje v jiných národních parcích a že mají vznikat další?

Náš národní park má tu velkou výhodu, kterou jsme mu dali do vínku, když jsme tvořili hranice území, že jeho území až na výjimky leží mimo území obcí. A tak na rozdíl např. od Šumavy tady nedochází ke konfliktům mezi obcemi a národním parkem, ale spíše občas s CHKO, která spravuje vnější okrajové části. To je logické. Myslím, že velmi často jsou příčinou neshod spíše předsudky a velmi zatvrzelé individuální postoje. Domnívám se, že i u nás by se daly některé aktivity přímo v území NP uvolnit a že národní parky nejsou jen o těžbě dřeva resp. přeměně porostů a jen o samotné ochraně přírody. Idea národních parků obecně znamená i nutnost poznávání přírody, budování vztahu k ní, její propagace. A pak tedy logicky vytváření zázemí pro návštěvníky, z nichž drtivá většina jsou slušní lidé, kteří mají přírodu rádi. Se starostou Modravy a předsedou Svazu obcí NP Šumava Antonínem Schubertem se známe, občas sem jezdí a velice dobře rozumím i jejich postojům. To je ale na dlouhé povídání.

Kam by ses zařadil v politickém spektru? Jsi víc vpravo či vlevo?

To myslím, že v českém pojetí moc nejde. Pravicové vlády budovaly nefunkční bankovní socialismus a zaváděly někdy až nesmyslné sociální dávky, tzv. levice privatizovala za hubičku banky do zahraničí a většina stran se zpronevřuje nejen svým ideálům a idejím, ale i programům, které nám vždy před volbami slibují. Stále dokola. Takže je těžké se takto zařadit. Ve městě jsme neprivatizovali na rozdíl od mnohých jiných technické služby a podobné aktivity, sami vyrábíme teplo a elektřinu. Stavíme a rekonstruujeme byty či domy s pečovatelskou službou a podobně. Byty na sídlišti jsme prodali za velmi přijatelné částky nájemníkům. Z tohoto pohledu by se zdálo, že jsme spíše levicově zaměřeni. Je to ale spíše pragmatismus. V obcích naší velikosti se našťastí na „politiku“ příliš nehraje. Dominantní je zájem a potřeby občanů. Ale z pohledu obecnějšího bych patřil do středu či mírně napravo. Myslím, že stát a státní aparát příliš zasahuje do života lidí, jednotlivců, obcí, firem i institucí. Zcela zbytečně. Zákony a předpisy více a více omezují a otravují život 80 procentům v zásadě slušných lidí a těm 20 procentům, co buď podvádějí ve velkém, anebo na druhé straně zneužívají tzv. sociální systém, na ty nemá páky a ustupuje jim. To je přece špatně a přesně naopak. Státní byrokracie stále bobtná.

Jaké sdílíš sociální postoje?

Moje mamka byla kuchařkou ve školce, táta zedníkem, a po vážném úrazu dvacet let na vozíku s řadou komplikací. Od střední školy jsem chodil na brigády, vysokou školu jsem od třetího ročníku studoval dálkově. Myslím, že v tomto ohledu mám jistou životní zkušenost a z toho odvozené názory. Ovšem rozlišuji, co je opravdová potřeba sociální výpomoci, podpora potřebných, a naopak mám averzi k jednotlivcům a systémům zneužívajícím sociální hledisko a pohledy na tyto věci. Stát neumí účinně pomáhat opravdu potřebným a obcím, které mají k

problému nejbližší, dávno sebral alespoň nepatrné kompetence. Přitom obec by nejlépe viděla, kde je potřeba pomoci a dokázala by vždy zvolit efektivní způsoby této pomoci. Z většího, nadto vzdáleného centra není vidět až do domácností v jiných obcích, do rodin a jejich problémů, kdežto přímo v místě ano.

Díky tomu, že Krásná Lípa investovala více než 800 mil. Kč, většinou ze státních či evropských dotací, máš velké zkušenosti i s tím. Jak je to s tím problémem nečerpání dotací a vracení peněz do Bruselu?

Nemáme jen investiční projekty, děláme i řadu aktivit směřujících především na zaměstnávání lidí a s tím spojenými věcmi, rekvalifikacemi a vzděláváním. Je však jasné, že přes stovku projektů tvořily velké investice. Ale obecně, problém je vidět na dotacích, protože jde o velké peníze, které se vracejí do Bruselu v desítkách miliard, navíc v době ekonomického útlumu, kdy je každá koruna ještě potřebnější. Všichni mnoho let říkají, jak to změní. No, zatím je to spíše k horšímu, pravidla se stále mění, byrokracie je nekonečná, na všechno dnes potřebujete mít experty, jejichž práce není také zadarmo. Ale ten problém je právě, bohužel obecnější. Celá veřejná správa je nefunkční, absolutně formalistická, nepřehledná. Rozhodnutí nepředvídatelná. Mnohé je postavené na hlavu. Z jednoduché věci se dělají složitosti. Měl bych desítky nepochopitelných příkladů. Takže nejde zdaleka jen o dotace. To je omyl. To je jen vnější a viditelný projev toho, jak je život naší společnosti organizován.

A ještě k dotacím: někdy se bruselské peníze investují nešťastně až hloupě. A to nemluvím o organizovaných podvodech. U nich se ale kontrolují nepodstatné formality. Stále stejné!

Dostali jsme se k EU a evropské integraci Jaký názor máš na EU?

Stručně: zbytečně příliš byrokracie, přebujelý aparát v Bruselu i jinde, příliš formalizmů a nesmyslných zásahů. Něco se proklamuje, jiné se dělá. Je ale jasné, že jsme ve středu Evropy, že jsme součástí EU. Že je jistě přínosem naše členství v EU. To ale neznamená, že musíme být "Hujerem" a se vším souhlasit. Přece - když člověk je i ke svému počínání kritický, pak teprve se někam posouvá, zlepšuje. A nemusíme se přetahovat, kdo je větší Evropan. To se nepozná podle hloubky úklonu před armádou evropských byrokratů ovládaných lobbisty.

Na druhou stranu, nejde si jen brát, musíme i vracet. A plnit závazky, které byly naším svobodným rozhodnutím, a které nás nikdo nenutil přijímat. A to platí i v případě našeho členství v NATO.

Rozhodl ses kandidovat do Senátu, co tě k tomu vede?

Ještě na začátku roku by mě to nenapadlo, i když v té době za mnou přišli první kolegové starostové. Odmítl jsem, a tím to pro mě skončilo. Pak ale byla někdy na konci února jedna schůze části starostů Šluknovska, kde se ta otázka otevřela a pak jsem měl několik rozhovorů s dalšími kolegy. A téměř všichni mě přesvědčovali, že do toho mám jít. Rozebíral jsem s nimi různá pro a proti. Jejich aktivní a veřejně projevená podpora byla pro mě zásadní. Známe se dobře a většinou dlouho. A vážím si jich, protože v nelehkých podmínkách státem organizovaného chaosu dělají svoji práci na místní podmínky v zásadě dobře. Snažíme se všichni a do jisté míry jsme při sobě. V tom je Šluknovsko dost atypické v tom dobrém. Často mě mrzí, když slyším kritiku na kolegy starosty z okolních obcí a měst, a to především od lidí, kteří nemají ani ponětí, jak je dnes vše složité a jak na tenkém a nepřehledném ledě se pohybujeme.

Takže rozhodující byla podpora starostek a starostů?

Nejen jich. Přidali se další známí, podnikatelé, spolupracovníci. I lidi, které jsem znal jen z povzdálí, mě najednou oslovovali. Dlouho jsem čekal i na další kandidáty, protože bych

klidně podpořil i někoho, o kom bych byl přesvědčen, že je schopen věci aktivně a účinně posouvat nejen v rámci regionu ale i celostátně. A nejen pasivně předstírat.

A na co by ses v Senátu chtěl zaměřit?

Pokud jde o obecnější práci v Praze, zaměřil bych se na veřejnou správu, územní rozvoj a životní prostředí. A snažil bych se alespoň několik témat systematicky někam posouvat, upozorňovat, cílevědomě se jim věnovat. Udělal bych si priority. Vyšel bych třeba z desatera Šluknovska a šel za tím. Důležitá by pro mě byla práce v regionu. Mohl bych se jako předseda Správní rady o.p.s. České Švýcarsko daleko více věnovat práci na celém Děčínsku. Naše organizace dnes především v rámci destinace České Švýcarsko vyvíjí aktivity v podstatné části okresu Děčín. Mám tedy vytvořené zázemí. A při řešení problémů Děčínska bych především úzce spolupracoval se starosty celého okresu. Senátor sám moc nezmůže, ale společně s ostatními se jistě něco dá zlepšovat.

Ale prosím konkrétně.

Vyjmenoval bych hromadu věcí, ale to by ten rozhovor jen tak neskončil. Myslím, že v zásadě všichni víme o zásadních problémech. Vyjmenoval bych ty některé z desatera Šluknovska, např. nastavení zákonných rámců vedoucích k zamezení krádeží kovů, posílení vymahatelnosti práva, především ve vztahu k recidivistům vč. zřízení registrů, posílení policistů přímo v ulicích, ukončení nesmyslné podpory příplatku a doplatku na bydlení, které se dále stupňuje a stojí v rámci republiky již 12 miliard ročně! Atd. Nelze si ale namlouvat, že by člověk mohl převrátit svět.

Obecně převládá názor, že Senát a senátor je k ničemu, i přesto kandiduješ?

To by se dalo říci o kdečem. Obecně platí, že každá práce se dá dělat různě a záleží na každém, jak se k tomu postaví. Ode mne se nedá očekávat plamenné řečnění, rozdávání kytek, senátního vína a dáreků či falešných úsměvů. A sbírání funkcí. Myslím, že senátor může jak celostátně, tak i regionálně společně se samosprávami, podnikateli a obecně aktivními lidmi leccos, i když ne zázraky. Chtěl bych se o to pokusit! Pokud dostanu šanci!

Co je Tvůj program a co bys slíbil voličům?

Rozumným voličům nic neslibuji. Jen snad to, že v případě zvolení budu tak jako dosud deset hodin denně pracovat, používat u toho hlavu a budu v kontaktu s lidmi, kteří něco umí a dělají. Myslím, že každý musí mít těch slibů a programů již dost. Je jich všude spousta. No, ale přece jen. Představím jakýsi tucet základních principů - vodítek mého počínání. Myslím, že lidi by měli koukat na to, co za člověkem je, co dokázal, co dělá, jak se chová. A jestli někomu stačí sliby a programy, tak to nebude asi můj volič, ale pak ať se zase nediví.

Jaké myslíš, že nám chybí zákony a předpisy?

Vím, že zákonů a předpisů je daleko více, než je žádoucí a navíc je v nich absolutní chaos. I dobrá myšlenka sklouzne v důsledku k nefunkčnosti. Často se stává, že na jeden problém máme hned několik zákonů, které si v detailech a provedení navzájem odporují atp. Takže si myslím, že potřebujeme spíše opak. Zákony rušit, odlehčovat, zjednodušovat. Ale zjednodušovat také veřejnou správu, která je již nyní mimo jiné i díky složitému právnímu prostředí dosti nefunkční a jsme v situaci, kdy si úřady vystačí samy se sebou a potřeby lidí je spíš jen obtěžují.

A proč tedy vlastně chceš jít do Senátu?

Už jsem to naznačil výše. Podílet se na úpravách řídicího systému státu, regionů, obcí, protože ten současný nefunguje dobře. „Otevírat dveře“ těm představitelům regionů a obcí,

kteří mají jasno, co chtějí a co potřebují a kteří se toho nemohou domoci jinak. Pomáhat vracet důvěru lidem k Parlamentu jako celku. Do povědomí i jednání Senátu vnášet problematiku i pohledy z regionů i z obcí, protože naši namnoze již zprofesionalizovaní politici tento pohled již dávno zapomněli, či jej nikdy neznali. Přinášet sem problémy obyčejných lidí, které jsou mnohdy tak velké, že jsou srovnatelné s tím, co se obecně za velké či významné považuje.

A jak bys mohl pomáhat děčínskému regionu?

Byl bych rád, kdyby se mi podařilo dosáhnout toho, aby samosprávy měly snazší postavení. Nemám nic proti státní správě, ale obce, města i regiony si musí z valné části ze svých problémů pomoci samy. Nelze sedět a čekat, že se někdo mocný v Praze slituje a nastartuje sám od sebe například program rozvoje vzdělanosti obyvatelstva okresu Děčín, nebo řešení problémů s nepřizpůsobivými a podobně. Když přimějeme centrum k pomoci v zásadních věcech, například ve změně k přístupu řešení problémů, drobným úpravám existujících předpisů nebo třeba přenesením či vrácením některých pravomocí (třeba v oblasti sociální péče) zpět na obce, budeme schopni si s řešením toho zásadního pomoci sami. A jistě to dokážeme. Když jsme to dokázali v Krásné Lípě i v dalších obcích, proč bychom to společně neměli dokázat na celém okrese?

Město realizovalo celou škálu velkých projektů za stovky milionů. To se nevymyslí a neudělá samo. Jaké projekty máš nejraději?

Mám jistě radost z čtyř nových domů na sídlišti, především z domů s pečovatelskou službou, kde máme pro seniory přes šedesát malometrážních bytů. Sportovní areál, který vznikal po etapách a jehož příprava byla hodně tvůrčí činností, je znamenitý, rekonstrukce někdejšího továrního objektu na zařízení pro aktivní odpočinek a relaxaci, jemuž jsme ponechali název Továrna, umožnila zachovat jeden z posledních továrních objektů ve městě a dostat jej do nádherného stavu. Rekonstrukce Křinického náměstí, to bylo splnění velkého a dlouhodobého snu – a byla z toho Dopravní stavba roku ČR 2010. Největší práci mi ale dala stavba infocentra - Domu Českého Švýcarska. Včetně toho všeho uvnitř, vybavení a expozice s kinosálem. S tím mi ale pomáhala řada lidí, hlavně lidé z o.p.s. České Švýcarsko, která v tomto objektu také sídlí a také ing. arch. Eva Cerhová. Máme několik projektantů, se kterými jsme vytvářeli plány, od ideji až po realizaci. A s většinou projektů pomáhala právě i ing. arch. Eva Cerhová, za jejíž pomoci jsme přeměnili řadu domů a vlastně celé město. Úžasnou zeleň po celém městě vytvořil ing. Karel Hieke s naším dnešním místostarostou Honzou Kolářem. Spolupracovala ale celá řada lidí a nerad bych kohokoli opomněl.

Areál základní školy - tři budovy jsou nádherně zrekonstruovány, zrekonstruovány jsou nově i obě mateřské školy. To mě těší.

Důležité jsou ale i ty soukromé investice v centru, především Lípa resort na náměstí – Stavba roku ČR 2013 a vznik Křinického pivovaru. A úspěchy podnikatelů ve městě – Pharming, EMG, Diosna, EUROTOPOZ, DEMOS, SIMOVA, Nobilis Tilia, i další. Penziony a drobné služby rozvíjející se v návaznosti na silnici cestovní ruch. To vše je naše naděje na další vzestup města. Sice pomalu, ale přesto se opět zvedá počet pracovních příležitostí v místě.

I letos se po městě dost staví, co to je?

Máme letos projekty za zhruba 95 mil. Kč, většinou dotované, jako je další etapa kanalizace a s tím spojené věci. V létě jsme začali konečně s rekonstrukcí či spíše výstavbou požární zbrojnice. Máme nový zametací vůz, bezdrátový rozhlas atp. Naštěstí máme dost našetřených peněz, a tak děláme i řadu staveb ze svého, jako třeba obnovy místních komunikací, fasády a střechy objektů města, stejně jako výměnu oken. Obnova areálu technických služeb a

nafukovací haly ve sportovním areálu. Nákup hasičského auta. Další projekty máme připraveny nebo připravujeme.

A co vlastně tvoří život takového malého města?

Snažíme se všemožně podporovat spolkový život. Organizacím jsme např. vloni rozdělili 800 tis. Kč na příspěvcích. K tomu mají zadarmo k dispozici fotbalový areál, tělocvičnu či kulturní dům a technickou pomoc. Sami či za pomoci jiných organizujeme veřejné akce. Světový pohár silniční cyklistiky žen - Tour de Feminin (O pohár Českého Švýcarska), mezinárodní festival Tolštejnského panství, Festival dětského sborového zpěvu, Den Českého Švýcarska, Parkmaraton, srazy historických motorek Čechie-Böhmerland či historických aut, atp. I díky opraveným varhanám pořádáme nejrůznější koncerty v kostele či v obnovené kapli ve Vlčí Hoře.

A co životní prostředí v Krásné Lípě?

O jeho zlepšování se snažíme dlouho a systematicky. Od čistoty města, přes velmi rozsáhlou městskou zeleň až po péči o odpady. Jsme např. první v separaci odpadů v rámci celého kraje. Každý, kdo Krásnou Lípu navštíví, na první pohled vidí, co se tady pro životní prostředí dělá.

Jiným problémem doslova celého regionu je soužití s nepřizpůsobivými občany. Co s tím?

To kdybych věděl, tak aspiruju na Nobelovu cenu, ne na senátora. To přece zdaleka není problém měst v okrese Děčín, anebo České republiky. My se u nás snažíme především o to, zajistit těm, co chtějí pracovat a v tomto regionu nemohou sehnat práci, aby pracovali. Zaměstnáváme až 60 nezaměstnaných přes sezonu většinou pod technickými službami, atp. Bohužel ten státní systém je nefunkční, vždy krátkodobý, stále se mění, je spíše výhodnější pro ty, co se práci vyhýbají. A snažíme se pomáhat těm, co o to stojí a snaží se. Především pak pracovat s dětmi. K tomu bychom ale potřebovali dlouhodobější setrvalejší podmínky od státu. To bohužel přes všechny proklamace zleva zprava zoufale nefunguje.

Ještě by mne zajímal tvůj názor na územní uspořádání státu? Jak ti vyhovuje zrušení okresních úřadů a přenesení kompetencí krajům a pověřeným obcím?

Jestliže se za posledních deset let do značné míry rozložila základní smysluplná veřejná správa, pak je méně podstatné, jaké je uspořádání. Ale i to bylo součástí rozbití relativně fungujícího systému. Uspořádání okresních úřadů bylo v zásadě funkční, byla to územní jednotka, která měla ještě šanci dohlédnout na "své" území. Kraj je už příliš veliký a střetává se tam příliš mnoho velmi různorodých zájmů. Je třeba dále hledat, jak by to šlo lépe.

Děkuji za rozhovor a hodně štěstí přeji!